

التَّجَاسَةُ مِنَ الْقَلْبِ

¹ وَاجْتَمَعَ إِلَيْهِ الْفَرِّسِيُّونَ وَقَوْمٌ مِنَ الْكَلْبَةِ قَادِمِينَ مِنْ أُورُشَلِيمَ. ² وَلَمَّا رَأَوْا بَعْضًا مِنْ تَلَامِيذِهِ يَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَيْدِي دَنَسَةٍ، أَيْ غَيْرِ مَغْسُولَةٍ، لَأَمْوَا. ³ لِأَنَّ الْفَرِّسِيِّينَ وَكُلَّ الْيَهُودِ إِنْ لَمْ يَغْسِلُوا أَيْدِيَهُمْ بِاعْتِنَاءٍ لَا يَأْكُلُونَ، مُتَمَسِّكِينَ بِتَقْلِيدِ الشُّيُوحِ، ⁴ وَمِنْ السُّوقِ إِنْ لَمْ يَغْتَسِلُوا لَا يَأْكُلُونَ، وَأَشْيَاءُ أُخْرَى كَثِيرَةٌ تَسَلَّمُوهَا لِلتَّمَسُّكِ بِهَا، مِنْ غَسَلِ كُؤُوسٍ وَأَبَارِيقَ وَأَنْبِيَةِ نَحَاسٍ وَأَسْبِرَةٍ. ⁵ ثُمَّ سَأَلَهُ الْفَرِّسِيُّونَ وَالْكَتَبَةُ: لِمَذَا لَا يَسَلُّكَ تَلَامِيذُكَ حَسَبَ تَقْلِيدِ الشُّيُوحِ بَلْ يَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَيْدِي غَيْرِ مَغْسُولَةٍ؟ ⁶ فَاجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: حَسَنًا تَبَيَّنَّا إِسْتِعْيَاءَ عُنُكُمُ، أَنْتُمْ الْمُرَائِينَ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَذَا الشَّعْبُ يُكْرِمُنِي بِشَفَقَتِهِ وَأَمَّا قَلْبُهُ فَمُتَّعِدٌ عَنِّي بَعِيدًا." ⁷ وَبَاطِلًا يَبْعُدُونَنِي وَهُمْ يَعْلَمُونَ تَعَالِيمَ هِيَ وَصَايَا النَّاسِ. ⁸ لِأَنَّكُمْ تَرَكْتُمْ وَصِيَّةَ اللَّهِ وَتَمَسَّكْتُمْ بِتَقْلِيدِ النَّاسِ، غَسَلِ الْأَبَارِيقَ وَالْكَؤُوسَ وَأَمْوَرًا أُخْرَى كَثِيرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ. ⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: حَسَنًا رَقَصْتُمْ وَصِيَّةَ اللَّهِ لِتَحْفَظُوا تَقْلِيدَكُمْ. ¹⁰ لِأَنَّ مُوسَى قَالَ: "أَكْرِمُ أَبَاكَ وَأُمَّكَ، وَمَنْ يَسْتَيْمُ أَبًا أَوْ أُمَّاً فَلَيْهَتْ مَوْتًا." ¹¹ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَتَقُولُونَ: إِنْ قَالَ إِنْسَانٌ لِأَبِيهِ أَوْ أُمِّهِ: قُرْبَانٌ، أَيْ هَدِيَّةٌ، هُوَ الَّذِي تَتَّبِعُ بِهِ مِنِّي، ¹² فَلَا تَدْعُوهُ فِي مَا بَعْدَ فِعْلٍ سَبِينًا لِأَبِيهِ أَوْ أُمِّهِ، ¹³ مُنْطَلِقِينَ كَلَامَ اللَّهِ بِتَقْلِيدِكُمْ الَّذِي سَلَّمْتُمُوهُ. وَأَمْوَرًا كَثِيرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ.

¹⁴ ثُمَّ دَعَا كُلَّ الْجَمْعِ وَقَالَ لَهُمْ: اسْمَعُوا مِنِّي كُلُّكُمْ وَأَفْهَمُوا. ¹⁵ لَيْسَ شَيْءٌ مِنْ خَارِجِ الْإِنْسَانِ إِذَا دَخَلَ فِيهِ يَبْدُرُ أَنْ يُنَجِّسَهُ، لَكِنَّ الْأَشْيَاءَ الَّتِي تَخْرُجُ مِنْهُ هِيَ الَّتِي تُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ¹⁶ إِنْ كَانَ لِأَحَدٍ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلْيَسْمَعْ. ¹⁷ وَلَمَّا دَخَلَ مِنْ عِنْدِ الْجَمْعِ إِلَى الْبَيْتِ، سَأَلَهُ تَلَامِيذُهُ عَنِ الْمَثَلِ. ¹⁸ فَقَالَ لَهُمْ: أَفَأَنْتُمْ أَيْضًا هَكَذَا غَيْرَ قَاهِمِينَ؟ أَمَّا تَفْهَمُونَ أَنَّ كُلَّ مَا يَدْخُلُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ لَا يَبْدُرُ أَنْ يُنَجِّسَهُ؟ ¹⁹ لِأَنَّهُ لَا يَدْخُلُ إِلَى قَلْبِهِ بَلْ إِلَى الْجَوْفِ ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الْخَلَاءِ وَذَلِكَ يُطَهِّرُ كُلَّ الْأَطْعَمَةِ. ²⁰ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الَّذِي يَخْرُجُ مِنَ الْإِنْسَانِ ذَلِكُ يُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ²¹ لِأَنَّهُ مِنَ الدَّاحِلِ، مِنْ قُلُوبِ النَّاسِ، تَخْرُجُ الْأَفْكَارُ الشَّرِّيرَةُ: زِنَى، فَسْقٌ، قَتْلٌ، سِرْقَةٌ، طَمَعٌ، حُبٌّ، مَكْرٌ، عَهَاةٌ، عَيْنٌ شَرِّيرَةٌ، تَجْدِيفٌ، كَيْرِيَاءٌ، جَهْلٌ. ²³ جَمِيعُ هَذِهِ الشُّرُورِ تَخْرُجُ مِنَ الدَّاحِلِ وَتُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ.

چیزهایی که انسان را ناپاک می‌کند

¹ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع شدند. ² چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای ناپاک یعنی ناشسته نان می‌خورند، ملامت نمودند، ³ زیرا که فریسیان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستها را بدقت نشویند غذا نمی‌خورند، ⁴ و چون از بازارها آیند تا نشویند چیزی نمی‌خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه می‌دارند چون شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها. ⁵ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند: چون است که شاگردان تو به تقلید مشایخ سلوک نمی‌نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می‌خورند؟ ⁶ در جواب ایشان گفت: نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شما ای ریاکاران، چنانکه مکتوب است: "این قوم به لبهای خود مرا حرمت می‌دارند لیکن دلشان از من دور است. ⁷ پس مرا عبث عبادت می‌نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می‌دهند" ⁸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه می‌دارند، چون شستن آفتابه‌ها و پیاله‌ها و چنین رسوم دیگر بسیار به عمل می‌آورید. ⁹ پس بدیشان گفت که: حکم خدا را نیکو باطل ساخته‌اید تا تقلید خود را محکم بدارید. ¹⁰ از اینجهت که موسی گفت: پدر و مادر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را دشنام دهد، البته هلاک گردد. ¹¹ لیکن شما می‌گویید که: هرگاه شخصی به پدر یا مادر خود گوید، آنچه از من نفع یابی قربان یعنی هدیه برای خداست ¹² و بعد از این او را اجازت نمی‌دهید که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. ¹³ پس کلام خدا را به تقلیدی که خود جاری ساخته‌اید، باطل می‌سازید و کارهای مثل این بسیار بجا می‌آورید. ¹⁴ پس آن جماعت را پیش خوانده، بدیشان گفت: همه شما به من گوش دهید و فهم کنید. ¹⁵ هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است که آدم را ناپاک می‌سازد. ¹⁶ هر که گوش شنوا دارد بشنود. ¹⁷ و چون از نزد جماعت به خانه در آمد، شاگردانش معنی مثل را از او پرسیدند. ¹⁸ بدیشان گفت: مگر شما نیز همچنین بی‌فهم هستید و نمی‌دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می‌شود، نمی‌تواند او را ناپاک سازد، ¹⁹ زیرا

یسوع یشفی بنت الإمرأة الفينقيّة

²⁴ ثُمَّ قَامَ مِنْ هُنَاكَ وَمَضَى إِلَى ثُحُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ، وَدَخَلَ بَيْتًا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ لَا يَعْلَمَ أَحَدٌ، فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ يَخْفِيَ. ²⁵ لِأَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ يَابِتِيهَا رُوحٌ نَجِسٌ سَمِعَتْ بِهِ قَائِتٌ وَحَزَّتْ عِنْدَ قَدَمَيْهِ. ²⁶ وَكَانَتْ الْإِمْرَأَةُ أُمَمِيَّةً وَفِي جَنَسِهَا فِينِيقِيَّةٌ سُورِيَّةً، فَسَأَلَتْهُ أَنْ يُخْرِجَ الشَّيْطَانَ مِنْ ابْنَتِهَا. ²⁷ وَأَمَّا يَسُوعُ فَقَالَ لَهَا: دَعِي ابْنَتِ الْبَنِينَ أَوَّلًا يَسْبُغُونَ، لِأَنَّهُ لَيْسَ حَسَنًا أَنْ يُؤَخَّذَ جُبُرُ الْبَنِينَ وَيُطْرَحَ لِلْكَلَابِ. ²⁸ فَأَجَابَتْ وَقَالَتْ لَهُ: تَعْمَ، يَا سَيِّدُ، وَالْكَلَابُ أَيْضًا تَحْتَ الْمَائِدَةِ تَأْكُلُ مِنْ فُتَاتِ الْبَنِينَ. ²⁹ فَقَالَ لَهَا: لِأَجْلِ هَذِهِ الْكَلِمَةِ أَذْهَبِي، قَدْ خَرَجَ الشَّيْطَانُ مِنْ ابْنَتِكَ. ³⁰ فَذَهَبَتْ إِلَى بَيْتِهَا وَوَجَدَتِ الشَّيْطَانَ قَدْ خَرَجَ وَالْإِبْنَةُ مَطْرُوحَةً عَلَى الْفِرَاشِ.

یسوع یشفی أصم أحرص

³¹ ثُمَّ خَرَجَ أَيْضًا مِنْ ثُحُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ وَجَاءَ إِلَى بَحْرِ الْجَلِيلِ فِي وَسْطِ حُدُودِ الْمُدُنِ الْعَشْرِ. ³² وَجَاءُوا إِلَيْهِ بِأَصْمٍ أَعْقَدَ وَطَلَبُوا إِلَيْهِ أَنْ يَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. ³³ فَأَخَذَهُ مِنْ بَيْنِ الْجَمْعِ عَلَى تَاجِيَةٍ وَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِي أُذُنَيْهِ وَتَقَلَّ وَكَمَسَ لِسَانَهُ، ³⁴ وَرَفَعَ تَطَرَهُ تَحَوُّ السَّمَاءِ وَأَنَّ وَقَالَ لَهُ: إِفْتَأْ، أَيِ الْفَتْحِ. ³⁵ وَلِلْوَقْتِ انْفَتَحَتْ أُذُنَاهُ وَانْحَلَّ رِبَاطُ لِسَانِهِ وَتَكَلَّمَ مُسْتَقِيمًا. ³⁶ فَأَوْصَاهُمْ أَنْ لَا يَقُولُوا لِأَحَدٍ، وَلَكِنْ عَلَى قَدْرِ مَا أَوْصَاهُمْ كَانُوا يُتَادُونَ أَكْثَرَ كَثِيرًا. ³⁷ وَبُهِتُوا إِلَى الْعَايَةِ قَائِلِينَ: إِنَّهُ عَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ حَسَنًا، جَعَلَ الصَّمَّ يَسْمَعُونَ وَالْحَرَسَ يَتَكَلَّمُونَ.

که داخل دلش نمی‌شود بلکه به شکم می‌رود و خارج می‌شود به مزبله‌های که این همه خوراک را پاک می‌کند. ²⁰ و گفت: آنچه از آدم بیرون آید، آن است که انسان را ناپاک می‌سازد، ²¹ زیرا که از درون دل انسان صادر می‌شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی ²² و طمع و خبثت و مکر و شهوتپرستی و چشم بد و کفر و غرور و جهالت. ²³ تمامی این چیزهای بد از درون صادر می‌گردد و آدم را ناپاک می‌گرداند.

شفاي دختر از اهل فينقيّة توسط عيسى

²⁴ پس از آنجا برخاسته به حوالی صور و صیدون رفته، به خانه درآمد و خواست که هیچ‌کس مطلع نشود، لیکن نتوانست مخفی بماند، ²⁵ از آنرو که زنی که دخترک وی روح پلید داشت، چون خبر او را بشنید، فوراً آمده بر پایهای او افتاد. ²⁶ و او زن یونانی از اهل فینقیّه صوریه بود. پس از وی استدعا نمود که دیو را از دخترش بیرون کند. ²⁷ عیسی وی را گفت: بگذار اوّل فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفتن و پیش سگان انداختن نیکو نیست. ²⁸ آن زن در جواب وی گفت: بلی، خداوندا، زیرا سگان نیز پس خرده‌های فرزندان را از زیر سفره می‌خورند. ²⁹ وی را گفت: بجهت این سخن برو که دیو از دخترت بیرون شد. ³⁰ پس چون به خانه خود رفت، دیو را بیرون شده و دختر را بر بستر خوابیده یافت.

شفاي مرد کر و لال توسط عيسى

³¹ و باز از نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در میان حدود دیکاپولس به دریای جلیل آمد. ³² آنگاه کری را که لکنت زبان داشت نزد وی آورده، التماس کردند که دست بر او گذارد. ³³ پس او را از میان جماعت به خلوت برده، انگشتان خود را در گوشهای او گذاشت و آب دهان انداخته، زبانش را لمس نمود؛ ³⁴ و به سوی آسمان نگرسته، آهی کشید و بدو گفت: اَفْتَحْ! یعنی باز شو. ³⁵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش حلّ شده، به درستی تکلم نمود. ³⁶ پس ایشان را قدغن فرمود که هیچ‌کس را خبر ندهند؛ لیکن چندان که بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیادتراً او را شهرت دادند. ³⁷ و بی‌نهایت متحیر گشته می‌گفتند: همه کارها را نیکو کرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گویا می‌گرداند!